

תת"ע 1309/12/17 - מדינת ישראל נגד שמעון אילן

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 1309-12-17 מדינת ישראל נ' שמעון אילן

לפני כבוד השופט דן סעדון
המאשימה:

מדינת ישראל
ע"י עו"ד פינצי אלינה

נגד

הנאשמים:

שמעון אילן
ע"י עו"ד מלמה

החלטה

ביום 5.9.17 שעה 21.35 נרשמה לנאשם (להלן: "**המבקש**") הזמנה לדין שעניינה אי ציות להוראות שוטר. המבקש כפר במיוחס לו ועוד בטרם התקיים דיון ההוכחות ביקש, לפי סעיף 108 לחוק סדר הדין הפלילי, לצוות כי עדת התביעה (היחידה) בתיק זה תביא עמה לעדות תדפיס שיחות שנערכו סמוך לאכיפת העבירה האמורה.

1. המבקש טוען כי עובר לרישום ההזמנה לדין שוחחה עדת התביעה ארוכות בטלפון ולא התפנתה אליו עד שבסופו של דבר עזב את המקום. בעקבות זאת נרשמה לו הזמנה לדין כאמור. תדפיס השיחות נדרש למבקש, לטענתו, על מנת לבחון אם הייתה הצדקה לעכבו כפי שעוכב ובהתאמה אם היה רשאי לעזוב את עדת התביעה מבלי שהדבר יחשב כאי ציות להוראת שוטר.

2. המשיבה מתנגדת לבקשה. לטענתה מן הנסיבות שציינה עדת התביעה עולה כי המבקש נהג באופן פרוע ועזב מספר פעמים את המקום עד שבסופו של דבר לא היה מנוס מלרשום את ההזמנה לדין. המשיבה טוענת כי עדת התביעה ביקשה סיוע מניידת אחרת ומכאן שלא הייתה עסוקה בשיחה פרטית. המשיבה טוענת גם כי מתן הצו בטרם התברר כלל אם מדובר בסוגיה השנויה במחלוקת בין הצדדים פוגעת בפרטיותה של עדת התביעה.

דין והכרעה

3. נקודת המוצא לדיון היא, כי לעדת התביעה הייתה סמכות לעכב את המבקש לצורך רישום דוח תנועה. עם

זאת, סמכות עיכוב זו מוגבלת לפרק הזמן המינימלי הסביר לצורך הגשמת תכלית העיכוב (סעיף 73 (א) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996). נובע מכך כי ניהול שיחה פרטית או אף שיחה מקצועית שאינה קשורה להגשמת תכלית עיכוב המבקש גוררת לכאורה מסקנה כי עיכוב המבקש לצורך ניהול השיחה לא היה כדין. מכיוון שהעבירה של אי ציות להוראות שוטר מניחה כי "ההוראה" שנתן השוטר ניתנה כדין יוצא לכאורה כי מקום בו עלה העיכוב על פרק הזמן הסביר המינימלי הנדרש לצורך הגשמת תכלית העיכוב, לא יהיה בעזיבת המבקש את המקום משום עבירה של אי ציות להוראות שוטר. מכאן החשיבות, מנקודת ראותו של המבקש, בהתחקות אחר השיחה או השיחות שניהלה עדת התביעה לאחר שהמבקש עוכב לצורך רישום דוח.

4. עם זאת, זכותה של ההגנה לחשוף את המידע המבוקש אינה בלתי מוגבלת. יש לאזנה, כפי שציינה המשיבה, עם זכותה של עדת התביעה (שאינה בעלת דין בהליך זה) לפרטיות.

5. תגובת התביעה מתוך נסיבות המקרה לפיה המבקש עזב מספר פעמים את מקום עמידת עדת התביעה, נהג באופן פרוץ עד שעדת התביעה נאלצה לבקש סיוע, מניחה כי האמור על ידי עדת התביעה משקף נכונה ובמדויק את מהלך האירוע. הנחה זו, בשלב זה, איננה במקומה.

6. אשר על כן, החלטתי לקבל את הבקשה במובן זה שעדת התביעה תביא עמה לדיון ההוכחות בתיק זה תדפיס שיחות נכנסות ויוצאות בין השעות 21.00 עד 21.40. על מנת לא לפגוע בפרטיות עדת התביעה אני מורה כי בשיחות פרטיות שניהלה התובעת, יושחר כל פרט מזהה ביחס לנמען השיחה או תוכן השיחה אך לא ביחס למשך השיחה.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ח, 22 אפריל 2018, בהעדר הצדדים.